

Sygn. akt **IIK 245/13 (1 Ds. 2775/12)**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 24.10.2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Sylwia Sobczak-Pizuch

po rozpoznaniu sprawy

K. G. (1)

syna M. i M. z domu Ś.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że

I. w okresie od 1 do 12 października 2012 r we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa, zabrał w celu przywłaszczenia z mieszkania przy ul. (...) parę złotych kolczyków wartości 400 zł na szkodę M. M. (2) przy czym był już uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście Wydział II Karny z dnia 16 lipca 2010 r sygn. IIK 312/10 obejmującym w szczególności wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabryczna Wydział XII Karny z dnia 7 listopada 2006 r. sygn. XII K 733/06 za czyn z art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności którą odbył w okresach 5.08.2007 r do 26.09.2008 r, 13.04-30.04.2010 r., 27.10.2010 r. do 24.02.2011 r.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w nocy z 12/13 października 2012 r we W., działając w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, poprzez wyrwanie metalowej wstawki w dolnej części drzwi wejściowych, włamał się do sklepu (...) przy ul. (...) skąd zabrał w celu przywłaszczenia karty doładowań "t." i "t. (1)" o wartości 234 zł, 10 butelek whisky i wódek różnych objętości wartości 325 zł., papierosy różnych marek wartości 3599 zł oraz kasetkę metalową o wartości 200 zł, powodując straty o łącznej wartości nie mniejszej niż 4367 zł na szkodę J. N., przy czym był już uprzednio skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście Wydział II Karny z dnia 16 lipca 2010 r sygn. IIK 312/10 obejmującym w szczególności wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabryczna Wydział XII Karny z dnia 7 listopada 2006 r sygn. XII K 733/06 za czyn z art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności którą odbył w okresach 5.08.2007 r. do 26.09.2008 r, 13.04-30.04.2010 r, 27.10.2010 r do 24.02.2011 r

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

* * *

I. ustala, że oskarżony **K. G. (1)** w okresie od 01 do 12 października 2012r. we W. dokonał kradzieży odzieży pary złotych kolczyków kameryzowanych kamieniami syntetycznymi o szlifie brylantowym o wartości 180 zł, czym działał na szkodę M. M. (2) i przyjmuje, że czyn ten stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.o.w. postępowanie w tym zakresie umarza;

II. uznaje oskarżonego **K. G. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, przyjmując, że dokonał on zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci metalowej kasetki z zawartością kart doładowania (...) i (...) o łącznej wartości 443 zł oraz 6 paczek papierosów m-ki M. o łącznej wartości 83,94 zł, i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt II części dyspozytywnej wyroku okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 04 do 07 grudnia 2012 roku;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. L. kwotę 1138,54 zł (w tym podatek VAT) tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w części dot. pkt I części dyspozytywnej wyroku kosztami procesu obciąża Skarb Państwa, a w części dot. pkt II części dyspozytywnej wyroku zwalnia oskarżonego z całości od zapłaty kosztów sądowych zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 245/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan

faktyczny:

Pewnego dnia w okresie od 01 do 12 października 2012r. oskarżony K. G. (2) przebywając w mieszkaniu M. M. (2) przy ul. (...) we W. zabrał należące do w/w kolczyki. Po powrocie do swego mieszkania pokrzywdzona zastała tam K. G. (1). Wymieniony w owym czasie, jak też obecnie, spotykał się z córką pokrzywdzonej A. M., która zamieszkiwała z matką, a która - jak twierdził oskarżony - przez przypadek zamknęła go w/w mieszkaniu. Mimo podejrzeń pokrzywdzonej co do tego, że oskarżony mógł coś ukraść M. M. (2) na prośbę oskarżonego wypuściła go nie zawiadamiając Policji. Jakiś czas po wyjściu K. G. (1) pokrzywdzona stwierdziła brak należących do niej kolczyków, które pozostawiła w witrynie w pokoju.

W dniu 12 października 2012r. kolczyki skradzione M. M. (2) wraz z jeszcze inną parą kolczyków K. G. (1) zastawił w lombardzie przy ul. (...) we W. za kwotę 160 zł, przy czym kolczyki skradzione M. M. (2) zostały wycenione na 120 zł. Kolczyki te zostały następnie sprzedane.

Przedmiotowe kolczyki, które pokrzywdzona posiadała od ok. 10 lat, zostały wykonane ze stopu złota próby 0,585, w kształcie akantu, kameryzowane były kamieniami syntetycznymi o szlifie brylantowym o średnicy 2 mm (sześć szt. łącznie). Masa tych kolczyków to ok. 1,500 g, a stan zachowania dobry. Wg obowiązujących obecnie na rynku polskim cen w obrocie komisowym ich wartość wynosiła 180 zł.

dowód:

- częściowo wyjaśnienia osk. k. 58, 60, 254,

- zeznania św. M. M. k. 2-2/v, 30/v, 255

- zeznania św. A. K. k. 26/v, 268

- protokół zatrzymania rzeczy k. 12-14

- umowa pożyczki k. 16,27

- materiał fotograficzny k. 29

- wykaz dowodów rzeczowych k. 92

- opinia biegłego zakresu jubilerstwa i wyceny kamieni szlachetnych k. 277-278

W nocy z 12/13 października 2012r. oskarżony K. G. (1), ubrany w ciemną kurtkę i czapkę koloru jasnego, uderzając kamieniem w dolną część drzwi sklepu (...) przy ul. (...) we W. wybił w nich otwór, przez który wszedł do wnętrza. W sklepie z boksu kasowego zabrał metalową kasetkę z zawartością kart doładowania (...) i (...) o łącznej wartości, w tym metalowej kasetki, 443 zł oraz 6 paczek papierosów M. o łącznej wartości 83,94 zł, przy uwzględnieniu - wobec braku dokładnych informacji w tym zakresie pochodzących od pokrzywdzonej - ceny jednej paczki M. obowiązującej w sprzedaży detalicznej, która wynosi 13,99 zł.

Zabezpieczone na miejscu zdarzenia ślady linii papilarnych w części były zgodne z odfiską linii papilarnych lewej dłoni K. G. (1).

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 58, 60, 254, 283

- zeznania św. J. N. k. 37-37/v, 43/v, 256

- protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 39-40

- protokół przeszukania k. 8-10

- protokół oględzin kurtki k.11

- protokół oględzin zapisu z monitoringu k. 21-22, 47-48

- wykaz dowodów rzeczowych k. 91, 93

- opinia z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych k. 102-105

Oskarżony ma 34 lata, z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych, był uprzednio karany sądownie, w tym za przestępstwa p-ko mieniu, a zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 07 listopada 2006r., sygn. akt XII K 733/06, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, który to wyrok został następnie objęty wyrokiem łącznym tut. Sądu z dnia 16 lipca 2010r., sygn. akt II K 312/10, na mocy którego wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą wymieniony odbywał w m.in. okresie od 05 sierpnia 2007r. do 26 września 2008r., od 13 do 30 kwietnia 2010r. i od 27 października 2010r. do 24 lutego 2011r. Obecnie K. G. (3) odbywa karę pozbawienia wolności w innej sprawie.

W toku postępowania przygotowawczego K. G. (1) został poddany badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w sporządzonej opinii zgodnie podali, że w krytycznym czasie nie miał on zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 253

- dane o karalności k.109-110, 291-293

- odpisy wyroków k. 112,113-114,115,116-119,120-121,122-123,124-125,126-127

- opinia sadowo-psychiatryczna k. 130-132

Oskarżony w toku pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym początkowo nie przyznał się do popełnienia czynu z pkt I, podając, że przedmiotowe kolczyki otrzymał od innej osoby celem zastawienia ich w lombardzie, po chwili jednak przyznał się w całości do popełnienia tego czynu, wyjaśniając, że kolczyki te zabrał z domu swojej dziewczyny A. M., a następnie zastawił je za kwotę 160 zł. Podczas tego przesłuchania oskarżony częściowo też przyznał się do popełnienia czynu z pkt II, wyjaśniając, że przy użyciu kamienia rozwalił dolną część drzwi sklepu (...), wszedł do środka i przebywając tam niespełna minutę zabrał ze sklepu kasetkę, w której były karty (...) i (...) oraz 6 paczek papierosów M.. Oskarżony stwierdził, że nie chodził po sklepie i nie wracał do niego ponieważ włączył się alarm, zaznaczając, że nie zabrał innych rzeczy ponieważ nie miał jak tego zrobić. Podał także jak był wówczas ubrany i potwierdził, że znaleziona u niego kurtka to ta, w którą był ubrany w czasie tego zdarzenia. Oskarżony wyjaśnił też, że skradzione karty doładowania sprzedał przypadkowym osobom uzyskując pieniądze w kwocie 150-160 zł. (k. 58)

Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia i podał, że obu w/w przestępstw dokonał sam. (k. 60)

W czasie kolejnego przesłuchania K. G. (1) stwierdził, że przyznaje się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów w całości podtrzymując dotychczas złożone wyjaśnienia z tą tylko zmianą, że dokonał kradzieży całego mienia ze sklepu (...). Jednocześnie oskarżony złożył oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się karze. (k. 128/v)

Składając wyjaśnienia przed Sądem oskarżony podał, że częściowo przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, i że podtrzymuje złożone wcześniej wyjaśnienia. Dalej wyjaśnił, że przyznaje się do kradzieży kolczyków należących do M. M. (2) z mieszkania przy ul. (...), które następnie zastawił za kwotę 160 zł. Odnośnie czynu z pkt II przyznał, że w opisany wcześniej sposób dokonał włamania do sklepu (...) przy ul. (...), skąd zabrał kasetkę z kartami doładowania, które sprzedał i 6 paczek papierosów czerwonych M., które wypalił. Stwierdzając, że nic więcej nie ukradł, nie podtrzymał tego, że ukradł z tego sklepu także alkohole i papierosy, w takiej ilości jak to wskazano w zarzucie. K. G. (1) wyjaśnił nadto, że obu tych czynów dokonał sam, po czym dodał, że czynu z pkt II nie dokonał sam, a z K. P., który miał rzucić kamieniem w drzwi sklepu, w których odpadała płyta, i przez powstały w ten sposób otwór oskarżony wszedł do środka. K. P., zgodnie z wcześniejszymi uzgodnieniami, nie miał wchodzić do sklepu. Oskarżony dodał, że skradzionym towarem (kartami i papierosami) podzielił się z K. P.. (k. 254)

Po odtworzeniu na rozprawie w dniu 05 marca 2014r. zapisu z monitoringu oskarżony oświadczył, że to on jest mężczyzną widocznym na tym zapisie, że na zewnątrz sklepu stał K. P., że zabrał ze sklepu, z regału koło kas 6 paczek papierosów, a nadto kasetkę z kartami (...), i że w sklepie przebywał jakieś pół minuty, może 40 sekund. (k. 283)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. G. (1) w części, w której przyznał się on do kradzieży kolczyków z mieszkania M. M. (2) na jej szkodę, jak też tej części jego wyjaśnień, w której przyznał się on do dokonania kradzieży z włamaniem do sklepu (...) przy ul. (...) we W. i zaboru z tego sklepu wskazanego mienia, tj. kasetki z kartami doładowania i 6 paczek papierosów. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego tylko w tym zakresie nie budzą wątpliwości, są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Poza jednorazowym stwierdzeniem zaprzeczającym dokonaniu kradzieży kolczyków na szkodę M. M. (2), w toku dalszych wyjaśnień oskarżony konsekwentnie przyznawał się do popełnienia tego czynu, opisując następnie co zrobił z tymi kolczykami. Te wyjaśnienia oskarżonego nie zawierają sprzeczności i korespondują z innymi dowodami, tj. z zeznaniami pokrzywdzonej M. M. (2) i świadka A. K. oraz z treścią dokumentów w postaci umowy pożyczki, materiałem fotograficznym, a w części też z opinią biegłego z zakresu jubilerstwa i wyceny kamieni szlachetnych.

Z podobnych przyczyn walor wiarygodności Sąd przydał także w/w dowodom zauważając przy tym, że nie zawierają one, zwłaszcza zeznania powołanych wyżej świadków, sprzeczności i sprowadzają się do faktów, podobnie jak powołana wyżej opinia biegłego, która nadto została sporządzona przez osobę do tego powołaną i mającą specjalistyczną wiedzę i odpowiednie przygotowanie.

Jeśli zaś chodzi o zeznania J. N. Sąd tylko częściowo dał im wiarę, tj. w części odnoszącej się do samego faktu włamania i sposobu, w jaki zostało ono dokonane oraz kradzieży mienia, nie zaś co do ilości i wartości skradzionego towaru, poza metalową kasetką z zawartością kart doładowania (...) i (...) o łącznej wartości 443 zł. Za taką oceną dowodu z zeznań tego świadka przemawiały nie tylko wiarygodne zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego odnoszące się do ilości i wartości skradzionego mienia, poparte zarejestrowanym zapisem z monitoringu, ale też zeznania samej J. N., które są wzajemnie sprzeczne. Wynika z nich bowiem, że oprócz w/w wymienionych rzeczy skradziony został także alkohol w postaci wódki i whisky o wartości 325 zł, a nadto papierosy różnych marek o wartości 3599 zł (k. 43/v). Jednocześnie jednak świadek podała, że zastała w sklepie porozrzucane papierosy i zapalki, i że wskazana wartość towaru obejmowała łącznie skradziony i uszkodzony alkohol i papierosy, i że to co było uszkodzone zostało wyrzucone do śmieci. Dodała też, że towar w boksie kasowym uzupełniany był na bieżąco, jeśli jednak nie był uzupełniony wieczorem to następnego dnia rano (k. 256). Tego rodzaju zeznania nie mogły zatem stanowić rzetelnej i właściwej podstawy oszacowania ilości i wartości skradzionego mienia. W tym zakresie, o czym była mowa wyżej, jako wiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego, potwierdzone zapisem z monitoringu i stwierdzeniem świadka J. N., która zeznała, że inwentaryzacja dotyczyła tylko boksów kasowych, bo widać było, że sprawca dalej nie wchodził (k. 256).

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom K. G. (1), w których podał on, że włamania z kradzieżą do sklepu (...) dokonał wspólnie z K. P.. Po pierwsze tej treści wyjaśnienia pojawiły się dopiero w toku postępowania jurysdykcyjnego, mimo iż oskarżony wcześniej kilkakrotnie wprost twierdził, że zarzucanych mu czynów dokonał sam (k. 58, 80, 128), po drugie zaś świadek K. P. przesłuchany na rozprawie zaprzeczył temu (k. 327-328) i brak było podstaw do tego, by zeznania te kwestionować.

Nadto Sąd jako nie polegające na prawdzie ocenił wyjaśnienia K. G. (1), z treści których wynika, że w całości przyznaje się on do popełnienia zarzucanych mu czynów (w tym do kradzieży całości wskazanego towaru ze sklepu (...) k. 128/v). Wyjaśnienia te, sprzeczne z pozostałym omówionym wyżej materiałem dowodowym, podyktowane były zdaniem Sądu chęcią złożenia przez oskarżonego oświadczenia o poddaniu się karze.

Sąd dał wiarę także dowodom z dokumentów, w szczególności takim jak opinie biegłych, wykazy dowodów rzeczowych, protokoły (ogłędzin miejsca i rzeczy, ogłędzin zapisu zarejestrowanego na monitoringu, zatrzymania osoby i rzeczy, przeszukania), umowa pożyczki, materiał fotograficzny, odpisy wyroków, dane o karalności, informacje o wykonaniu kary i zwolnieniu ze sprawy, nie znajdując racjonalnych podstaw do ich zakwestionowania. Nadto, dowodów tych nie podważała żadna ze stron, jak również nie ujawniono w zgromadzonym materiale dowodowym innych dowodów mogących mieć wpływ na ocenę odmienną od przyjętej. W ocenie Sądu, dokumenty te, podobnie jak wykonane w sprawie opinie (sądowo-psychiatryczna, z badań daktyloskopijnych i biegłego z zakresu jubilerstwa i wyceny kamieni szlachetnych) zostały sporządzone w sposób rzetelny i fachowy przez osoby do tego powołane, posiadające odpowiednią wiedzę i kwalifikacje.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd zmuszony był dokonać stosownej korekty opisu obu czynów zarzucanych K. G. (1), a w przypadku czynu z pkt I także przyjętej kwalifikacji prawnej. I tak odnośnie czynu z pkt I aktu oskarżenia Sąd ustalił, że obecnie stanowi on wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., którego karalność zgodnie z regulami określonymi w art. 45 § 1 k.w. ustala, co w konsekwencji w myśl przepisu art. 5 § 1 pkt 4 k.p.o.w. skutkować musiało umorzeniem postępowania w tym zakresie.

Sąd uznał jednak, że zdarzenie takie miało miejsce, że oskarżony zabrał z mieszkania M. M. (2) należące do niej kolczyki, a następnie zastawił je w lombardzie, przez co dokonał kradzieży rzeczy ruchomej, przy czym z uwagi na wartość przedmiotowych kolczyków, przyjętą w oparciu o opinię biegłego, wynoszącą 180 zł, należało przyjąć, że czyn ten stanowi - niezależnie od zmian wprowadzonych ustawą z dnia 27 września 2013r, która weszła w życie z dniem 09 listopada 2013r. - wykroczenie a nie przestępstwo, którego karalność ustala.

Nadto Sąd ustalił, że oskarżony działając w zamiarze bezpośrednim popełnił przestępstwa umyślne kradzieży z włamaniem. Rozmyślnie bowiem, działając w celu przywłaszczenia cudzego mienia, pokonując wcześniej przeszkodę stanowiącą jego zabezpieczenie, dokonał zaboru towarów w postaci kart doładowania znajdujących się w metalowej kasetce i 6 paczek papierosów M., czym działał na szkodę J. N..

Společną szkodliwość czynu z pkt II, Sąd ocenił jako znaczną. Na taką ocenę wpływ miała nie tyle wartość skradzionych rzeczy, które nie zostały odzyskane, co fakt, że czyn ten był wynikiem świadomego działania oskarżonego, którego celem było osiągnięcie korzyści majątkowej. Chodzi tu zatem przede wszystkim o postać zamiaru przypisanego oskarżonemu i jego motywację, przy uwzględnieniu faktu, że oskarżony już wcześniej dopuszczał się popełnienia przestępstw p-ko mieniu. Popęłnienie przez K. G. (1) kolejnego podobnego czynu świadczy zatem o wyjątkowo lekceważącym stosunku oskarżonego do porządku prawnego i opartych na nim zasad.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące, jaki i obciążające.

Okolicznością obciążającą było działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz fakt, iż oskarżony był wcześniej karany sądownie, w tym za przestępstwa p-ko mieniu, że przypisanego mu przestępstwa kradzieży z włamaniem dopuścił się działając w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, i że obecnie odbywa on karę pozbawienia wolności.

Okoliczności łagodzące natomiast stanowiły takie elementy jak: przyznanie się oskarżonego do popełnienia tego czynu i konsekwentna postawa w tym zakresie, bez zatajania jakichkolwiek informacji, w tym pobudek działania i sposobu rozporządzenia skradzionym mieniem.

Biorąc pod uwagę wszystkie w/w okoliczności, jak też dyrektywy wymiaru kary Sąd, działając na podstawie przepisu art. 53 k.k. i art. 58 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu bezwzględną karę pozbawienia wolności uznając z jednej strony, że w tym konkretnym przypadku taki właśnie rodzaj kary jest najbardziej celowy i to zarówno z uwagi na swój rozmiar, jak też związany z tym stopień dolegliwości, z drugiej zaś bacząc, by dolegliwość ta nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma ona osiągnąć tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej. Za tym, by była to kara izolacyjna, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania przemawiały warunki i właściwości osobiste sprawcy, stopień jego zawinienia, swoiste podejście do cudzej własności, oznaczające w jego przypadku możliwość łatwego i szybkiego wzbogacenie się cudzym kosztem, jego sposób życia przed popełnieniem tego czynu, a po popełnieniu poprzednich występów.

W tych okolicznościach orzeczenie kary o charakterze izolacyjnym i to w wysokości powyżej dolnej granicy było zdaniem Sądu w pełni uzasadnienie. Jednocześnie też Sąd nie widział potrzeby, choć była taka możliwość, dodatkowego zaostrzenia wymiaru tej kary z uwagi na warunki przyjętej recydywy.

Reasumując Sąd doszedł do przekonania, że orzeczona kara pozbawienia wolności jest słuszna, sprawiedliwa, i że stanowi równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Kara ta, przy uwzględnieniu, że jej minimum stanowi rok, nie jest w tym rozumieniu wysoka (wciąż oscyluje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia), nie przekracza też swą dolegliwością stopnia winy oskarżonego i we właściwy sposób zdaniem Sądu zadziała wychowawczo i zapobiegawczo na sprawcę, a także odniesie odpowiednie skutki w ramach prewencji ogólnej, utwierdzając w świadomości prawnej społeczeństwa prawidłowe postawy wobec prawa i wzbudzając przekonanie o konieczności poniesienia adekwatnej kary.

Na podstawie powołanych przepisów Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania; orzekł o wynagrodzeniu obrońcy, biorąc przy tym pod uwagę rodzaj i charakter zarzutów stawianych oskarżonemu, stopień skomplikowania sprawy, a także ilość terminów rozprawy, na których obecny był obrońca z urzędu oraz rozstrzygnął kwestię kosztów, w części (z uwagi na częściowe

umorzenie postępowania) obciążając nimi Skarb Państwa, a w części (z uwagi na obecną sytuację finansową i możliwości zarobkowe oskarżonego) zwalniając go od ich ponoszenia i zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.